

„Lebo slovo kríža je bláznovstvom pre tých, čo idú do záhuby, ale pre tých čo sú na ceste spásy, teda pre nás, je Božou mocou.“ (1 Kor 1,18)

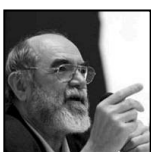
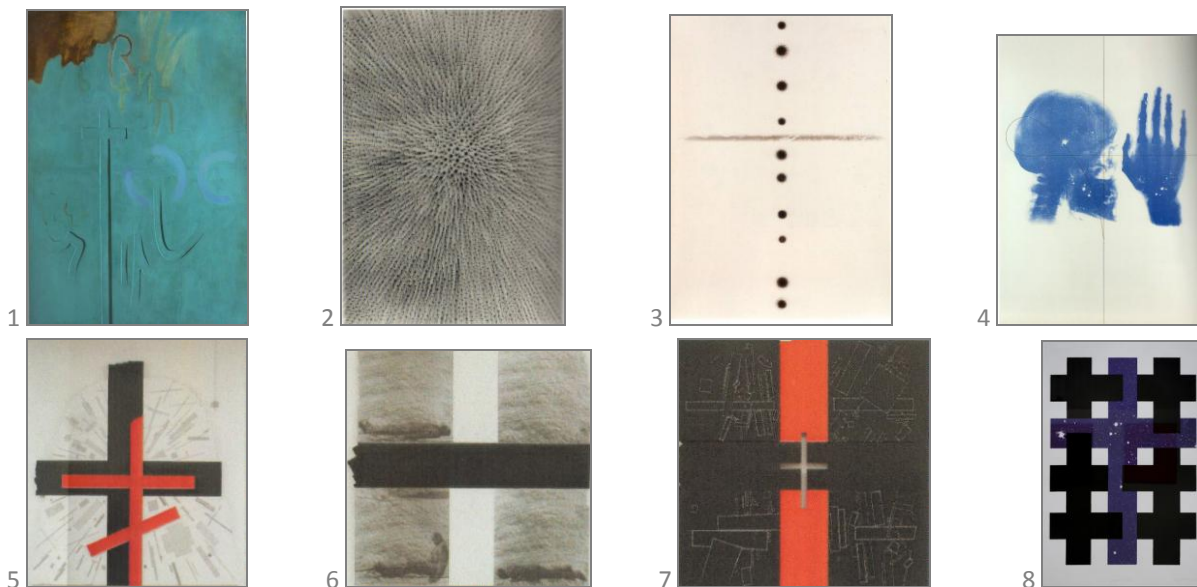
Rudolf Sikora: Energia kríža, 1985/2010

Tlač na plátne

Tvorbu Rudolfa Sikoru charakterizuje spájanie a zblížovanie umenia a vedy. Humanistické, ekologické a etické posolstvá spája so záujmom o človeka. Cez všeobecné smeruje k individuálnemu, od pohľadu na hviezdnu oblohu ku triáde znakov *, →, +. Tieto abstraktné symboly vyjadrujú cestu, smerovanie. Na obraze sa tak do znaku kríža zbiehajú akoby naše ľudské púte. Naše individuálne kríže sa stotožňujú s krížom Kristovým, ktorý ich priťahuje k sebe. Kríž je symbolom bolesti a utrpenia, ale aj víťazným symbolom vykúpenia. Ramená kríža sú tiež obrazom, miestom zjednotenia protikladov, ktoré v sebe nosíme. Ako sa vyvíjalo zobrazenie kríža vo vašej tvorbe?

„Okolo polovice šesťdesiatych rokov som sa cez výtvarníka Ivana Kříža dostal k českému informelu (Mikuláš Medek) a pod jeho vplyvom som vytvoril prvé kompozície s krížom. Kríž som použil aj v reliéfe Pocta Palachovi (1), ktorý by bez použitia tohto symbolu, ktorý my Európania so silnou kresťanskou tradíciou nosíme v sebe, nebol úprimný. V roku 1976 som začal pracovať na cykle Môj vesmír, kde som namiesto hviezd

použil znaky vzniku a zániku (hviezdy a kríža). Hmýrenie týchto znakov som vizuálne využíval v pozitívnej a negatívnej forme (biela na čiernom a naopak). Sám som sa pýtal, ktorý je náš vesmír. Štruktúru týchto znakov som použil v cykle Čierne diery, kde energia tryskala zvnútra. Použil som ich aj vo fotografii Tušenie energie (2), kde som vycítil znak kríža, ktorý ma inšpiroval k obrazu Energia kríža a Energia krajiny (kompozícia v tvare kríža, 3). Kríž sa objavil aj v požehňavajúcej ruke idúcej v dráhe kríža (cyklus Antropický princíp, 4). Ďalšie využitie kríža súviselo s citáciami suprematistov (ruská avantgarda, dvadsiate roky 20. storočia) a ich predstaviteľa Kazimíra Maleviča, ktorý zdôrazňoval geometrické hodnoty kríža, no nemohol potlačiť skúsenosť kresťanskej Európy (5 – 7) a v cykle Ukrižovaných krížov (8). Boh nevládne len v Ázii, Amerike alebo Európe... Boh má na starosti celý vesmír... so všetkými supergalaxiami, planetárnymi sústavami, planétami, bytosťami na Zemi a možno aj inde... Ak chceme na tejto planétke zvanej Zem prežiť, nemôže nás Boh, ktorý je len jeden, rozdeľovať. On to určite nechce!“

Prof. Rudolf Sikora, akad. mal. (*1946, Žilina, sikora@ba.telecom.sk), študoval maľbu na VŠVU v Bratislave (prof. D. Milly, P. Matejka). Na neoficiálnu výtvarnú scénu (autorov, ktorí sa nepodriadili tzv. socialistickému realizmu) vstúpil koncom šesťdesiatych rokov 20. storočia a aktívne sa podieľal na jej formovaní. Vo svojej tvorbe, vychádzajúcej z konceptuálneho umenia, využíva poznatky vedy, ekológie, astronómie a kozmológie. Cez záujem o vesmír a prírodu smeruje k záujmu o konkrétneho človeka, o formulovanie základných etických otázok. Pravidelne vystavuje na samostatných i kolektívnych výstavách doma aj v zahraničí. Patrí k organizátorom kultúrneho života, v roku 1989 sa podieľal na založení hnutia Verejnosť proti násiliu. Pedagogicky pôsobí na Fakulte umení STU v Košiciach, žije a tvorí v Bratislave.